

Bratia a sestry,

začnem otázkou na zamyslenie: Uverilo by v Boha viacej ľudí, keby videli nejaký zázrak? Som presvedčený, že nie. Možno by niektorí na základe zázraku aj začali veriť, ale to by už nebola viera, ako o nej hovorí Ježiš.

Pán Ježiš pokarhal tých, ktorí k Nemu prichádzali len na základe Jeho znamení a zázrakov. Na inom mieste zase Pán Ježiš blahoslaví tých, ktorí nevideli, a predsa uverili. Autentická viera nežiada dôkazy, ale je založená na dôvere a oddanosti. V Biblii máme veľmi dobrý príklad toho, že žiadny zázrak nemôže v srdci človeka vzbudiť živú vieru. Mám na mysli Boží ľud počas cesty púšťou, keď opustili Egypt a putovali do zaslúbenej zeme. Izraelci videli mnohé Božie zázračné činy, a predsa si urobili modlu a na ňu sa spoliehali. Je to príznačné aj pre našu dobu. Spoliehali sa na to, čo si vyrobili vlastnými rukami. Súčasná doba nesie prívlastok „konzumná“ doba. Ľudia sa spoliehajú na to, čo je hmotné a čo môžu dosiahnuť vlastnými silami. Viera nie je potvrdenie dôkazom, ale rozhodnutie dôverovať Božiemu slovu.

V Kafarnaume žil jeden kráľovský úradník, otec zomierajúceho syna. Síce sa nedozvedáme meno toho človeka, ale vieme, že zastával určitú politickú a spoločenskú funkciu. Dozvedáme sa aj o jeho osobnom živote. Veľmi mu záležalo na jeho smrteľne chorom synovi. Otec prišiel za Ježišom do Kány Galilejskej a prosil Ježiša, aby prišiel do Kafarnaumu a uzdravil jeho chorého syna. Už to, že meral túto cestu, naznačuje, že veril, že Ježiš môže pomôcť jeho synovi.

Samotní biblickí bádatelia, ktorí na základe rôznych písomných dokladov skúmajú tzv. historického Ježiša, teda skúmajú Ježiša, ako dejinnú postavu, uvádzajú, že Ježiš počas svojho verejného pôsobenie, keď učil a kázal, aj zázračne uzdravoval.

Ježiš kráľovskému úradníkovi povedal: „Chod', syn ti žije.“ Vieme, čo otec potom urobil, ale najprv si skúsme predstaviť iné možnosti, ako mohol reagovať. Otec mohol d'alej naliehať, pretože by chcel vidieť nejaký Ježišov čin a nielen počuť Jeho ubezpečenie. Mnohí ľudia čakajú totiž od náboženstva niečo fascinujúce - niečo, čo ich bude udivovať. Inými slovami „to, čo mi niečo dá“. Kým je to niečo obyčajné, nezaujímajú sa o to, aj keď im to môže pomôcť. Takto sa správal aj Naamán, o ktorom sa píše v 2. knihe Kráľovskej. Je to známy príbeh, tak ho len v krátkosti prerozprávam. Naamán bol sýrsky vojvodca a trpel malomocenstvom. Keď sa dozvedel, že by mu mohol pomôcť prorok Elízeus, vydal sa za ním, aby mu Elízeus poradil, ako sa môže uzdraviť. Elízeus mu povedal, aby sa umyl v rieke Jordán, ale Naamánovi sa to videlo málo. Nebolo to pre neho nič výnimočné, nič zvláštne a netradičné. Čakal, že Elízeus niečo urobí, ale stačilo iba počúvnuť. Hoci sa Naamán najprv zdráhal, potom sa zachoval podľa Elízeovej rady a bol uzdravený.

Aj v prípade uzdravenia chorého syna, stačilo uveriť tomu, čo Ježiš povedal.

Ježišovo ubezpečenie, že syn je v poriadku nebol prázdny sľub – klamstvo z ľútosti, ktoré má zúfaleho človeka iba upokojiť. Ježišovo slovo je mocné a platí. Tu sa už dostávame k tomu, aká bola skutočná reakcia kráľovského úradníka. „A uveril ten človek slovu, ktoré mu Ježiš povedal, a šiel.“ Uveril a šiel. Nežiada žiadne dôkazy, ale spoľahnúť sa na Ježišovo slovo, odchádza domov. Ešte nevedel, že jeho syn je v poriadku. Dnes by si to človek mohol ľahko overiť mobilom. Zavolať by domov a hneď by vedel, či Ježiš neklamal.

Úradník sa mohol zachovať tak, že by poslal domov niekoho, kto by sa presvedčil o pravdivosti a moci Ježišovho slova, ale on jednoducho verí. Neskôr sa sám od sluhov dozvedel, že synovi sa polepšilo presne vtedy, ako to Ježiš povedal. To však vedel až na druhý deň. Jeho viera nebola ničím potvrdená.

Autentická viera je, keď človek nežiada dôkazy, ale spoľahne sa na Božie slovo. Božie slovo platí. Pán Ježiš nepovedal: „Tvoj syn bude žiť“, ale „Tvoj syn je živý“. Božie slovo platí tu a teraz, a preto aj naša viera by mala byť prítomná. Neodkladajme nasledovanie Krista až na neskôr, ale počúvajme Božie slovo, kým je nám zvestované.

Bratia a sestry, vo svojich modlitbách sa so všetkými svojimi starosťami môžeme obrátiť na Ježiša. Keď nás niečo trápi, povedzme to Bohu. V Biblii nachádzame Božie slovo, ktoré k nám hovorí a uisťuje nás. Nech je pre nás ten kráľovský úradník príkladom. Uveril a šiel. Verme Božiemu slovu a vo viere poďme ďalej. Naša viera môže byť svedectvom pre iných.

V závere sme ešte počuli, že uveril nielen otec, ale celá jeho rodina. Nemôžeme uveriť za iných, ale naša viera môže byť pre iných dobrým príkladom. Boh si nás môže použiť k tomu, aby ďalší uverili v Ježiša. Nech je naša viera autentická a živá! Nech na zvestované slovo odpovedáme poslušným a pokorným nasledovaním Božej vôle! Amen

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 1. liste Jánovom v 5. k.:

Lebo to je láska k Bohu, aby sme zachovávali Jeho prikázania; a Jeho prikázania nie sú ťažké, pretože všetko, čo sa narodilo z Boha, víťazí nad svetom; a víťazstvo, ktoré premohlo svet, je naša viera. Kto iný premáha svet, ak nie ten, kto verí, že Ježiš je Syn Boží. Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Duchu Svätého nech je a zostáva s nami všetkými odteraz až naveky. Amen.